

se bort fra, at vi ved de kontante Kasseoverskud, vi have havt i en Række Aar, have opsamlet en Kassebeholdning, som den 1ste April 1883 var ca. 43,600,000 Kr. og nu maa være en Del større. Af dette uforholdsmæssig store Beløb, som uden Fornødenhed er unddraget Skatteyderne og opdyngtet i Statskassen, vil det baade være billigt mod Befolkningen og finansielt forsvareligt, at anvende en Del til at lette Befolkningens Byrder i trange Tider, og dette vil ske ved, dersom Toldindtægterne i enkelte Aar, under eller efter Overgangstiden, skulde gaa ned under det af Flertallet foreslaaede Normalbeløb, da at tage det Manglende af Kassebeholdningen.

Naar Mindretallet henviser til Børsudvalgets Betænkning fra for tre Aar siden, saa har Flertallet taget alt muligt Hensyn til Børsudvalgets Indstillinger i hvad der angaar Handel, Skibsfart og Industri, og man tager atter nu et lignende Hensyn til Handelsstandens Duffer ved, trods alle Betæneligheder, at tiltræde Traktaten under Betingelse af en tilfredsstillende Toldreform; men det nævnte Hensyn har ikke været og ikke kunnet være det eneste for Flertallet; samtidig hermed har man stadig havt for Øie at lette den almindelige Befolkning Anskaffelsen af dens Fornødenheder, og det sidstnævnte Hensyn har man ikke ment at fyldestgjøre ved — saaledes som Børskomiteen, hvem dette Hensyn laa fjernere — kun at foreslaa Medsættelser for almindelige Forbrugsartikler til det halve Beløb af de Vættelser, der fortrinsvis vilde komme Handelen og den større Industri til Gode, og søge Dækningen for over $\frac{2}{3}$ af den samlede Indtægtsnedgang gennem Ol- og Brændevinsafgift, der fortrinsvis vilde ramme den almindelige Befolkning. Kompensations-spørgsmaalet og den hele finansielle Situation kræver Overveielser og hviler paa Forudsætninger, som ikke i Repræsentationen for nogen enkelt Samfundsklasse, men kun i Landets almindelige Repræsentation kunne ventes at komme fuldt og alfidig til deres Ret.

Mindretallets Slutningsbemærkninger angaaende Lovforslagene om en Olfat og en Beskatning af Brændevin samt dets Forsvar for, at den eventuelle Dækning tilveiebringes gennem disse to Afgifter, uagtet Traktaten vil medføre, at Vintolden nedsættes og at Tolden paa Sidsrugter ikke maa forhøies, skal Flertallet ikke her opholde sig videre ved. Flertallet finder det overhovedet fra sit Standpunkt ufornødent at udtale sig om de to nævnte Lovforslag i Forbindelse med Toldlovsforslaget. Kun skal bemærkes, at Toldudvalgets Flertal i Fjor ikke „anbefalede“ eller „foretog“ at fastsætte disse to Afgifter saaledes som af Mindretallet anført, men kun udtalte, at det „i saa Fald“, det vil sige: dersom man enedes om at søge Dækning paa denne Maade, maatte anbefale det. Hvad det nævnte Udvalgs Flertal i Fjor saaledes udtalte som en Eventualitet, kan saameget mindre være bindende for nærværende Flertal, som Forudsætningen for denne Eventualitets Indtræden er bortfalden ved Traktaten.

Idet Mindretallet overfor Flertallets sidst fremsatte Betragtninger forbeholder sig at gjøre den hele finansielle Situation til Gjenstand for nærmere Omtale under Forhandlingerne i Salen, skal det her indskrænke sig til at bemærke, at den paaberaabte Formuefremgang, der har antaget Form af Jernbaner og lignende Anlæg, som for en stor Del ikke forrente Kapitalen, ikke efter Mindretallets Formening er af en saadan Art, at den skulde sætte Statskassen i Stand til at taale en betydelig Nedgang i de løbende Indtægter, — at de i den nærmeste Fremtid forestaaende Jernbaneanlæg ligeledes for en stor Del ere af en saadan Art, at de for den overveiende Del ikke kunne ventes at forrente de dertil medgaaede Beløb, som altsaa ogsaa efter Flertallets Formening bør afholdes af de løbende Indtægter, — at den nærværende Regjerings Forbliven jo ikke har forhindret Gjennem-